

og den, der praktiserer det, gør sig i Virkeligheden skyldig i Bedrag, fordi han har givet sin Underskrift paa en Erklæring til Kommissionen om, at han selv er Ejer af den Kapital, der fordres.

Naar det ærede Medlem saa kommer frem med mine private Forhold, saa tror jeg alligevel, at det ærede Medlem helst skulde tie stille; de vedkomme slet ikke denne Sag. Lige saa lidt som jeg blander mig ind i det ærede Medlems private Forhold — de være ligesom de være vil; jeg tror, mine ere lige saa gode som det ærede Medlems —, lige saa lidt, mener jeg, bør han blande sig ind i mine. Hvor det omtalte Forhold er praktiseret, der tror jeg, man er skredet ind, og jeg tror ikke, at man kan bebrejde Landarbejderne, at de i al Almindelighed praktisere dette, og naar man bebrejder dem det uden nogen Grund, saa er det en Sigtelse mod Landarbejderne. Det kan det ærede Medlem aldeles ikke komme fra, og det ærede Medlem fra Skjolddelev kan heller ikke komme fra, at han har fremført en saadan Sigtelse. Det er den, jeg protesterer imod, og det har jeg vel Lov til, omendskønt jeg ikke er Landarbejder, ligesom det ærede Medlem har Lov til at tale Arbejdernes Sag uden selv at være Arbejder.

Lüttichau: Der er under denne Behandling af Finansloven gentagende berørt en Sag, som i særlig Grad ligger mig paa Sinde. Det er Hedesagen. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Brorson) dvælede ved denne Sag og kom ind paa den under en Omtale af vort Landbrugs Stilling i al Almindelighed. Det ærede Medlem kom med en Bemærkning, jeg i allerhøjeste Grad kan tiltræde. Det har glædet mig at se en tilsvarende Bemærkning fremkomme fra flere ærede Medlemmer under Finanslovbehandlingen. Denne Bemærkning gik ud paa, at man dels ved Finanslovbehandlingen og dels gennem den Kommission, som flere Gange under Finanslovbehandlingen er nævnt, vilde komme ind paa at undersøge Bevillingerne til de forskellige Erhverv. Det ærede Medlem udtrykte sig da saaledes, at man ved denne Behandling ikke burde fremdrage Landbruget særligt og navnlig ikke fremdrage det paa noget andet Erhvervs Bekostning. Der er her indenfor denne Sal saa uhyre mange Repræsentanter, som ved Fødsel ere udgaaede fra Landbruget. Det tjener til disse Repræsentanters Ære, naar den ene efter den anden af disse Medlemmer, tilhørende

de forskellige Partier indenfor Tinget og tilhørende overordentlig forskellige Samfundsklasser, nu have haft det Mod rent ud at sige: Netop paa Landbruget, som er vort Erhverv, er der i et Øjeblik som dette, hvor Danmark befinder sig i en Situation, hvor det gælder om at spare, Anledning til at gøre Bespareser. Vi Landbrugere tilstaa aabent og ærligt, at der findes Bevillinger fra tidligere Aars Finanslove, som første Gang, de bleve givne, havde deres fulde Berettigelse, men som nu i Aarenes Løb have gjort deres Nytte og have tilstrækkelig fremhjulpet den Sag, som de skulde bære frem. Det, mener jeg, tjener til disse Landbrugeres Ære, at de nu mene at kunne stryge paa disse Bevillinger. Det er mig om at gøre, naar jeg nu i Dag ogsaa har Lejlighed til at tale om andre Ting, at slutte mig til de Udtalelser, der ere faldne i den Retning. Det kommer an paa, naar man giver en Finanslov, og naar man nedsætter en Kommission som denne, at vi vise Ret og Skel til begge Sider, at vi lave en Lovgivning, som stiller By og Land paa lige Fod.

Jeg vil med Hensyn til disse Landbrugssager, som jeg her nævner, og som den Kommission, der skal nedsættes, vil komme ind paa, imidlertid gerne have Lov til at bede om; at det Arbejde, der skal gøres, maa blive gjort med fuld Omtanke. Man bør henvende sig til de Mænd, som i videst mulig Grad ere i Stand til at bedømme, hvad der virkelig kan stryges paa disse Omraader. Jeg mener, at den høje Regering særlig bør henvende sig til de Organisationer, som Landbruget har, og raadføre sig med dem, inden der lovgives paa dette Omraade, og at den Kommission, der vil blive nedsat, vil have at forhandle med de bestaaende Organisationer baade for Landbruget og for Byerhvervene. Jeg tror at turde sige, at man paa Landbrugets Felter vil kunne spare Statskassen for betydelige Summer. Jeg overdriver neppe, naar jeg siger, at de Summer, der ville kunne spares ved paa fornuftig Maade at stryge, muligvis ville kunne andrage mellem 200,000 og 300,000 Kr. Jeg har talt med kyndige Mænd derom, og de bedømte Forholdene saaledes.

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) omtalte Hedesagen og navnlig talte han med megen Varme om den Sag, vi kalde Mergelsagen. Det ærede Medlem understregede stærkt, at den Hjælp, Staten her Aar efter Aar yder, er overordentlig værdifuld. Jeg kan sige, at de Resultater, disse Statsbe-